

ΚΑΛΛΙΜΑΝΟΠΟΥΛΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ
ΔΙΑΚΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

6ΤΟΡΧΗ

στα γηρατειά

στις ρίζες της ζωής μας

Διαβάστε

Περιεχόμενα

σελίδα 1

Κινητή μονάδα δωρεάν ψυχολογικής υποστήριξης από την Μητρόπολη στα Καλάβρυτα

σελίδα 2

Ξεχωριστή επίσκεψη στο Καλλιμανοπούλειο

σελίδα 2

Επίσκεψη του Συλλόγου Δρυμοτών Καλαβρύτων

σελίδα 2

Κομμώσεις... δια χειρός εθελοντών

σελίδα 3

Συντροφικότητα και αγάπη για μια ζωή...

σελίδες 3,4

Όσο υπάρχουν άνθρωποι....

σελίδα 4

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΟΡΓΗ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7737

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ & ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Κινητή μονάδα δωρεάν ψυχολογικής υποστήριξης από την Μητρόπολη στα Καλάβρυτα

Η Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας σε συνεργασία με την Εταιρία Ψυχολογικής υποστήριξης και θεραπείας (Ε.Ψ.Υ.Θ.Ε) που εδρεύει στον Πειραιά δημιουργούν κινητή μονάδα με σκοπό την δωρεάν παροχή ψυχολογικής υποστήριξης τόσο στους γέροντες που φιλοξενούνται στο Καλλιμανοπούλειο Εκκλησιαστικό Διακονικό Κέντρο όσο και στους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής του Δήμου Καλαβρύτων. Έδρα της δραστηριότητας αυτής θα είναι οι εγκαταστάσεις του Καλλιμανοπούλειου. Η κινητή μονάδα θα βρίσκεται στα Καλάβρυτα ένα έως δύο τριήμερα το μήνα και θα προσφέρει συμβουλευτική υποστήριξη, ψυχολογική παρέμβαση και σεμινάρια στην κοινότητα.

Ξεχωριστή επίσκεψη στο Καλλιμανοπούλειο

Η εικαστικός Σοφία Μητράκη (αγιογράφος, ζωγράφος, πυρογραφίστρια, σκιτσογράφος, γελοιογράφος) προσκεκλημένη του Σκακιστικού-Επιμορφωτικού Συλλόγου Καλαβρύτων επαρχίας (ΣΕΠΟΚΕ) επισκέφτηκε στις 10 Νοεμβρίου το Καλλιμανοπούλειο Εκκλησιαστικό Διακονικό Κέντρο. Κατά την επίσκεψη της είχε την ευκαιρία να συναντήσει τους περιθαλπόμενους και τους εργαζόμενους στο ίδρυμα και να τους μιλήσει για την τέχνη της και το πολύπλευρο και ανεξάντλητο ταλέντο της. Ήταν πράγματι μια πολύ ενδιαφέρουσα και ιδιαίτερη επίσκεψη που απόλαυσαν άπαντες οι παραβρισκόμενοι.

Επίσκεψη του Συλλόγου Δρυμοτών Καλαβρύτων

Το Καλλιμανοπούλειο Εκκλησιαστικό Διακονικό Κέντρο Καλαβρύτων επισκέφτηκε το Δ.Σ του Συλλόγου Δρυμοτών

Καλαβρύτων στις 11 Οκτωβρίου. Τα μέλη του συλλόγου προσέφεραν γεύμα στους περιθαλπόμενους και αφιέρω-

σαν χρόνο για να συζητήσουν μαζί τους. Τα χαμόγελα και οι αγκαλιές ήταν διάχυτα καθ' όλη τη διάρκεια της παραμο-

νής τους. Τους οφείλουμε ένα εγκάρδιο «ευχαριστώ» για την ευγενική παρουσία και προσφορά τους.

Κομμώσεις... δια χειρός εθελοντών

Η καλαισθησία και το καλλύψισμα είναι κάτι που δίνει χαρά στους περιθαλπόμενους και παράλληλα ανανεώνονται. Ο Λυκουργιώτης Χρήστος και η Τσάτσαρη Κωνσταντίνα πέρα από τις δικές τους επαγγελματικές υποχρεώσεις ασχολούνται ερασιτεχνικά και με πολύ μεράκι με την κομμωτική τέχνη. Τους ευχαριστούμε για την πολύτιμη προσφορά τους που ανανεώνει και χαροποιεί ιδιαίτερα τους περιθαλπόμενους του ιδρύματος.

Συντροφικότητα και αγάπη για μια ζωή...

Ο Σπύρος Αρβανίτης και η Ιουλίτσα Αρβανίτη είναι το ζευγάρι που φιλοξενείται στο ίδρυμα από τον Ιούλιο του 2016. Είναι από την Γουμένισσα Καλαβρύτων και είναι μαζί σχεδόν 50 χρόνια. Είναι ένα ζευγάρι αγαπημένο, δεν έχουν παιδιά και αποφάσισαν να ζήσουν στο ίδρυμα για να τους παρέχει ιατρική φροντίδα, αγάπη και κλίμα ζεστασιάς.

'Όσο υπάρχουν άνθρωποι....

Όσοι περνούσαν από το πεζοδρόμιο της πόλης αποτραβούσαν το βλέμμα τους, για να μη... θυμηθούν ότι τα βάσανα και οι πόνοι δε σταματούν όταν γιορτάζουμε Χριστούγεννα. Ένα νέο ζευγάρι μιλούσε και γελούσε με τα χέρια γεμάτα από ψώνια και δώρα και δεν πρόσεξαν τη γριούλα. Μια μητέρα με δυο παιδιά βιάζονταν να πάνε στο σπίτι της γιαγιάς. Δεν έδωσαν προσοχή. Αν πρόσεχαν όλοι αυτοί, θα έβλεπαν ότι η γριά δε φορούσε παπούτσια. Περιπατούσε ξυπόλητη στον πάγο και το χιόνι. Με τα δυο της χέρια η γριούλα μάζεψε το χωρίς κουμπιά παλτό της στο λαιμό. Φορούσε ένα χρωματιστό φουλάρι στο κεφάλι· σταμάτησε στη στάση σκυφή και περίμενε το λεωφορείο. Ένας κύριος που κρατούσε μια σοβαρή τσάντα περίμενε κι αυτός στη στάση, αλλά κρατούσε μια απόσταση. Μια κοπέλα περίμενε κι αυτή, κοίταξε πολλές φορές τα πόδια της γριούλας, δε μίλησε. Ήρθε το λεωφορείο και η γριούλα ανέβη-

κε αργά και με δυσκολία. Κάθισε στο πλαϊνό κάθισμα, αμέσως πίσω από τον οδηγό. Ο κύριος και η κοπέλα πήγαν βιαστικά προς τα πίσω καθίσματα. Ο άντρας που καθόταν δίπλα στη γριούλα στριφογύριζε στο κάθισμα κι έπαιζε με τα δάχτυλά του. «Γεροντική άνοια», σκέφτηκε. Ο οδηγός είδε τα γυμνά πόδια και σκέφτηκε: «Αυτή η γειτονιά βυθίζεται όλο και πιο πολύ στη φτώχεια. Καλύτερα να με βάλουν στην άλλη γραμμή, της λεωφόρου». Ένα αγοράκι έδειξε τη γριά. «Κοίταξε, μαμά, αυτή η γριούλα είναι ξυπόλυτη». Η μαμά ταραχτήκε και του χτύπησε το χέρι. «Μη δείχνεις τους ανθρώπους, Αντρέα! Δεν είναι ευγενικό να δείχνεις». «Αυτή θα έχει μεγάλα παιδιά», είπε μια κυρία που φορούσε γούνα. «Τα παιδιά της πρέπει να ντρέπονται». Αισθάνθηκε ανώτερη, αφού αυτή φρόντισε τη μητέρα της. Μια δασκάλα στη μέση του λεωφορείου στερέωσε τα δώρα που είχε στα πόδια της. «Δεν πληρώνουμε αρκετούς φόρους, για να αντιμετωπι-

ζονται καταστάσεις σαν αυτές;» είπε σε μια φίλη της που ήταν δίπλα της. «Φταίνε οι δεξιόι», απάντησε η φίλη της. «Παίρνουν από τους φτωχούς και δίνουν στους πλούσιους». «Όχι, φταίνε οι άλλοι», μπήκε στη συζήτηση ένας ασπρομάλλης. «Με τα προγράμματα πρόνοιας κάνουν τους πολίτες τεμπέληδες και φτωχούς». «Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν ν' αποταμιεύουν», είπε ένας άλλος που έμοιαζε μορφωμένος. «Αν αυτή η γριά αποταμίευε όταν ήταν νέα, δε θα υπέφερε σήμερα». Και όλοι αυτοί ήταν ικανοποιημένοι για την οξύνοιά τους που έβγαλε τέτοια βαθιά ανάλυση. Αλλ' ένας έμπορος αισθάνθηκε προσβολή από τις εξ αποστάσεως μουρμούρες των συμπολιτών του. Έβγαλε το πορτοφόλι του και τράβηξε ένα εικασάρι. Περιπάτησε στο διάδρομο και το έβαλε στο τρεμάμενο χέρι της γριούλας. «Πάρε, κυρία, ν' αγοράσεις παπούτσια». Η γριούλα τον ευ-

'Όσο υπάρχουν άνθρωποι....

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

χαρίστησε κι εκείνος γύρισε στη θέση του ευχαριστημένου, που ήταν άνθρωπος της δράσης. Μια καλοντυμένη κυρία τα πρόσεξε όλα αυτά και άρχισε να προσεύχεται από μέσα της. «Κύριε, δεν έχω χρήματα. Αλλά μπορώ ν' απευθυνθώ σε σένα. Εσύ έχεις μια λύση για όλα. Όπως κάποτε έριξες το μάννα εξ ουρανού, και τώρα μπορείς να δώσεις ό,τι χρειάζεται η κυρούλα αυτή για τα Χριστούγεννα».

Στην επόμενη στάση ένα παλικάρι μπήκε στο λεωφορείο. Φορούσε ένα χοντρό μπουφάν, είχε ένα καφέ φουλάρι και ένα μάλλινο καπέλο που κάλυπτε και τα αυτιά του. Ένα κα-

λώδιο συνέδεε το αυτί του με μια συσκευή μουσικής. Ο νέος κουνούσε το σώμα του με τη μουσική που άκουε. Πήγε και κάθισε απέναντι στη γριούλα. Όταν είδε τα ξυπόλυτα πόδια της, το κούνημα σταμάτησε. Πάγωσε. Τα μάτια του πήγαν από τα πόδια της γιαγιάς στα δικά του. Φορούσε ακριβά ολοκαίνουρια παπούτσια. Μάζευε λεφτά αρκετό καιρό για να τα αγοράσει και να κάνει εντύπωση στην παρέα. Το παλικάρι έσκυψε και άρχισε να λύνει τα παπούτσια του. Έβγαλε τα εντυπωσιακά παπούτσια και τις κάλτσες. Γονάτισε μπροστά στη γριούλα. «Γιαγιά, βλέπω ότι δεν έχεις παπούτσια. Εγώ έχω κι άλλα». Προσεκτικά κι απαλά σήκωσε τα παγωμένα πόδια και της φόρεσε πρώτα τις κάλτσες

κι ύστερα τα παπούτσια του. Η γριούλα τον ευχαρίστησε συγκινημένη.

Τότε το λεωφορείο έκανε πάλι στάση. Ο νέος κατέβηκε και προχώρησε ξυπόλυτος στο χιόνι. Οι επιβάτες μαζεύτηκαν στα παράθυρα και τον έβλεπαν καθώς βάδιζε προς το σπίτι του. «Ποιος είναι;», ρώτησε ένας. «Πρέπει να είναι άγιος», είπε κάποιος. «Πρέπει να είναι άγγελος», είπε ένας άλλος. «Κοίτα! Έχει φωτοστέφανο στο κεφάλι!» φώναξε κάποιος. «Είναι ο Χριστός!» είπε η ευσεβής κυρία. Αλλά το αγοράκι, που είχε δείξει με το δάχτυλο τη γιαγιά, είπε: «Όχι, μαμά τον είδα πολύ καλά. Ήταν ΑΝΘΡΩΠΟΣ...».

Πηγή:
agioritis.pblogs.gr

ΔΩΡΕΕΣ

-δωρεά φαρμάκων Σαμαρτζόπουλος Νικόλαος
-Γεωργακοπούου Αναστασία δωρεά ρουχισμού
-δωρεά φαρμακων εις μνήμη Ελευθερίου Μαζαράκη
-Νικολάου δωρεά ρουχισμού
-Φαρμακευτικός Σύλλογος Αχαΐας δωρεά φαρμάκων

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΩΡΕΕΣ

Θανόπουλος Σωτήριος
Epsilon med επε
Μπαλαφούτη Ζαφειρία
Κόρμπου Κωνσταντίνα
Παπακαλός Παναγιώτης

ΔΩΡΕΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Παναγόπουλος Γεώργιος
Ιωάννης Γεωργουλόπουλος

Αρμπή Πανούλα
Γιαννούλιας Παναγιώτης «οι Μουριές»
Κλειτορία
Μαρινόπουλος
Ανδρέας Παπαδόπουλος

ΚΟΡΦΟΞΥΛΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΛΥΚΑ